

Logg från Älva

Datum: 24 Februari 2014

Elevloggare: Anders Johansson och Carl James

Personalloggare: Peter Jonsson

Position: Marina Rubicon Lanzarote

Segelsättning:

Fart:

Kurs:

Beräknad ankomst till nästa hamn:

Väder: Runt 20 grader, växlande molnighet

Dagens logg

Elevlogg:

Dagen började med en stadig frukost och strålande solsken. Vid halv tio kom en buss och hämtade upp hela klassen för en dagsutflykt runt större delen av Lanzarote. Efter cirka en halvtimmas bussfärd stannade vi nära en vulkan som hade haft sitt senaste utbrott på 1700-talet där fortfarande varmluftströmmar ut. Vår guide som kom från Spanien men hade bott några år i Sverige gav oss en intressant beskrivning av stället där vi besökte och var väl påläst vilket gjorde det mycket intressant. Efter det korta besöket nära vulkanen så började alla bli lite smått hungriga och vi begav oss en bit bort med buss för att äta vår pastasallad som vi får tacka vår kock för.

Sen åkte vi norrut på Lanzarote med några korta stopp samtidigt som vi tittade på öns häftiga landskap. Längst norrut på ön kom vi till en turistattraktion i form av en grotta som bildats naturligt. Ibland sker här konserter för dess häftiga akustik. Efter det rullade vi söderut igenom Lanzarotes huvudstad Aricife. Där det inte var speciellt mycket turister på grund av vintersäsongen. Sen bar det av tillbaka till Älva på södra delen av Lanzarote, och imorgon seglar vi vidare med sikte på La Palma.

Besättningslogg:

Att segla med Älva är att resa på ett annat sätt än de flesta av oss normalt är vana vid. Varje överfart är ett äventyr, vi vet aldrig riktigt vad vi kommer stöta på därute, vilka vindar och vågor som kommer möta oss. Kommer vi få se några valar eller delfiner den här gången, lyckas vi fånga någon havsfisk. Frågorna är många.

Det är också något alldeles särskilt med att lämna en hamn bakom sig och styra mot horisonten. Efter några timmar har den landmassa vi lämnat försvunnit ur sikte och runt om oss finns bara hav.

Det är också något alldeles särskilt med att närma sig sitt resmål utifrån havet. På samma sätt som en ö försvinner ur sikte siktar en ny i horisonten. Ofta angör vi land i tidig morgontimme och då brukar vi

först se några enstaka ljus från de högst belägna platserna. Ju närmare vi kommer, desto fler blir ljusen och vi kan se hur ön sakta vaknar till liv.

I går kom vi till Lanzarote och idag har vi utforskat ön. Till vår hjälp hade vi Antonio som vägvisare. Antonio arbetar sedan flera år tillbaka som guide här på ön efter att tidigare bland annat ha verkat i Stockholm några år. Han är mycket kunnig om Lanzarotes historia och dess nutid och han delar frikostigt med sig vilket vi uppskattar.

Vi har bland annat besökt en nationalpark som heter Timanfaya (Bergen av eld) Timanfaya bildades i kraftiga vulkanutbrott under 1700-talet då öns vulkaniska aktivitet var hög. Det är ett mäktigt landskap som inte lämnar någon oberörd. Landskapet är kargt, med svarta, vassa lavaformationer som breder ut sig över stora områden. Upplevelsen av att tiden står still är påtaglig. Det som gömts i de svarta lavamassorna är för evigt inbäddat i historien. För den som känner till Stanley Kubricks 2001, a space odyssey så kan det vara kul att veta att de inledande scenerna spelats in här.

Vidare besökte vi Lanzarotes nordligaste punkt som utgörs av ett stup på 500 meter och slutar i havet. Härifrån ser man ön Graciosa som är en mindre ö strax norr om Lanzarote. Antonio berättade att folket på Graciosa i huvudsak består av fiskarfamiljer. Tidigare styrde de sina skutor över sundet för att byta fisk mot frukt och grönt som odlats på Lanzarote. Tiderna har förändrats.

Dagens upptäcktsfärd slutade i en grotta som heter Jameos del Agua. Grottan bildades då vulkanen Corona hade sitt utbrott. Lavaströmmen som följde med utbrottet sökte sig ner under marken och lämnade ett enormt utbränt hålrum efter sig. Öns starke man, Cesar Manrique, såg hålrummets potential och lät bygga en anläggning av sällan skådat slag här. Smakfullt inrymt i urberget finns idag flera små barer, en pol, en vacker konserthall och ett museum. Naturligt finns här också en sjö som intagits av små vita krabbor. Krabborna har blivit kvar genom århundradena då Lanzarote sakta har höjt sig ur havet.

Cesar Manrique levde och verkade här fram till 1992 då han tragiskt omkom i en bilolycka. Cesar var konstnär och arkitekt och under sina levnadsår hade han stort inflytande på vilken väg Lanzarote skulle komma att ta. Det märks att befolkningen på Lanzarote är stolta över hans arbete och stolta över deras ö i Atlanten.

Peter
Navigationslärare ombord

Klart skepps bussresor gör alla glada!

Yh-12 vid Lanzarotes nordligaste punkt